

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/74/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713220398
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713220398.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Pribinova 25, P. O. BOX 41, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: E. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š.. X. XXXX/X, XXX XX K., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie OZ Právna pomoc spotrebiteľom so sídlom v Košiciach, Sofijská č. 13, právne zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom so sídlom Košice, Stará Baštová č. 2, adresa na doručovanie: Košice, Budapeštianska č. 8, o zaplatenie sumy 1.197,32 € s prísl., takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 1.197,32 €, sumy 871,63 € titulom zmluvnej pokuty a príslušenstva sa **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom trovy konania v sume 138,90 € na náhradu trov právneho zastúpenia a to v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 29. 11. 2013 návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 1.197,32 € a zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 4,025 % ročne zo sumy

- zo sumy 64,72 € od 22. 03. 2011 do 22. 03. 2011,
- zo sumy 64,72 € od 22. 05. 2011 do 22. 05. 2011,
- zo sumy 64,72 € od 22. 06. 2011 do 19. 07. 2011,
- zo sumy 64,72 € od 22. 07. 2011 do 18. 08. 2011,
- zo sumy 64,72 € od 22. 08. 2011 do 18. 01. 2012,
- zo sumy 32,36 € od 19. 01. 2012 do 14. 02. 2012,
- zo sumy 64,72 € od 22. 09. 2011 do 20. 03. 2012,
- zo sumy 32,36 € od 21. 03. 2012 do 15. 04. 2012,
- zo sumy 64,72 € od 22. 10. 2011 do 16. 05. 2012,
- zo sumy 32,36 € od 17. 05. 2012 do 13. 06. 2012,
- zo sumy 64,72 € od 22. 11. 2011 do 15. 07. 2012,
- zo sumy 32,36 € od 16. 07. 2012 do 13. 08. 2012,
- zo sumy 1.423,84 € od 25. 11. 2011 do 23. 09. 2012,
- zo sumy 1.391,48 € od 24. 09. 2012 do 21. 10. 2012,
- zo sumy 1.359,12 € od 22. 10. 2012 do 19. 11. 2012,

-zo sumy 1.326,76 € od 20. 11. 2012 do 16. 12. 2012,
-zo sumy 1.294,40 € od 17. 12. 2012 do 20. 01. 2013,
-zo sumy 1.262,04 € od 21. 01. 2013 do 19. 02. 2013,
-zo sumy 1.229,68 € od 20. 02. 2013 do 12. 03. 2013,
-zo sumy 1.197,32 € od 13. 03. 2013 do zaplataenia,

a to tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.140,00 € a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom dosiahnu sumu 1.140,00 € len 9,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.197,32 € do zaplataenia. Zároveň žiadal náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že účastníci konania uzavreli dňa 17. 09. 2010 Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorého navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.140,00 €. Odporca sa zaviazal úver splatiť v 36 mesačných splátkach vrátane úrokov po 64,72 € podľa zmluvy. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátky už pri piatej splátke celkovo uhradil na úvere 1.132,60 €. Keďže bol v omeškani s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo okamžitej splatnosti úveru, ktoré oznámenie bolo odporcovi doručené dňa 08. 11. 2011, pričom k strate výhody splátok došlo dňom 24. 11. 2011, kedy bol odporca povinný uhradiť celkový dlh 1.197,32 €. Keďže bol odporca v omeškani s plnením svojich povinností, v súlade s čl. 14 ods.14.1 zmluvy, vznikol navrhovateľovi nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne. Rovnako má navrhovateľ nárok aj na úrok z omeškania v súlade s predpismi občianskeho práva. Úrok z omeškania vo výške 4,025 % ročne si navrhovateľ uplatnil zo sumy nesplatennej časti úveru a úrokov a to v súlade s Nariadením vlády č. 87/1995. V prípade, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškaneie spolu dosiahnu čiastku poskytnutého úveru 1.140,00 €, od nasledujúceho dňa si navrhovateľ uplatňuje len ročný úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.197,32 € do zaplataenia. Na výzvu súdu navrhovateľ písomným podaním zo dňa 08. 09. 2014 špecifikoval zmluvnú pokutu ku dňu 18. 08. 2014 v celkovej sume 871,63 € a v ďalšom žiadal priznať takto uplatnenú zmluvnú pokutu a vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 4,025 % do 12. 03. 2013 v sume 78,70 € a ročný úrok z omeškania vo výške 4,025 % ročne zo sumy 1.197,32 € od 13. 03. 2013 do zaplataenia. Na základe uvedenej úpravy bol navrhovateľ súdom vyzvaný, či uvedené podanie možno považovať za čiastočné späťvzatie žaloby vo zvyšku uplatnenej zmluvnej pokuty z pôvodného návrhu, navrhovateľ oznámil písomným podaním zo dňa 13. 03. 2015, že zotrváva na vyčíslenej zmluvnej pokute vo výške 871,63 € v období do 18. 08. 2014 a úrok z omeškania vyčísľuje ku dňu 18. 08. 2014 na sumu 147,89 €. Aj keď tieto sankcie spolu nepresiahli sumu poskytnutého úveru, zmluvnú pokutu a zákonný úrok z omeškania vo výške 4,025 % ročne si navrhovateľ uplatňuje iba do 18. 08. 2014, od 19. 08. 2014 si uplatňuje iba zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy 1.197,32 € vo výške 8,15 % ročne. Preto upresnil, že žiada zaviazat odporcu na úhradu sumy 1.197,32 €, zmluvné pokuty vo výške 871,63 €, ročný úrok z omeškania v sadzbe 4,025 % ročne v sume 147,89 € a ročný úrok z omeškania vo výške 8,15 % zo sumy 1.197,32 € od 19. 08. 2014 do zaplataenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

E-mailovým podaním zo dňa 03. 05. 2014 oznámil vstup do konania na strane odporcu vedľajší účastník a to občianske združenie OZ Právna pomoc spotrebiteľom. Vstup vedľajšieho účastníka súd oznámil účastníkom konania. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 13. 03. 2015 namietol vstup vedľajšieho účastníka do konania a navrhol, aby súd uznesením nepripustil jeho vstup do konania. Svoje stanovisko odôvodnil tým, že vstup občianskeho združenie OZ Právna pomoc spotrebiteľa považuje za zneužitie ustanovenia § 93 ods.2 a 4 O. s. p., motivovaný snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. U právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov je na mieste dôvodný predpoklad, že na realizáciu tejto činnosti bude dostatočne odborne aj personálne vybavená. Občianske združenie sa v konaní dalo zastúpiť advokátom, čo vyvoláva domnienku o účelovosti jeho účasti. V samotnom oznámení občianske združenie preukázalo neznalosť prejednávanej veci, pretože okrem označenia účastníkov konania a výšky žalovanej sumy, nedisponuje žiadnymi znalosťami o prejednávanej veci. Jedná sa len o formulárové oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a preto je ochrana práv spotrebiteľa len zdanlivá. V súlade s účelom pôsobenia právnickej osoby - Združenia spotrebiteľov vyplýva aj požiadavka, aby združenie bolo spôsobilé poskytovať aktívnu pomoc spotrebiteľovi vrátane kvalifikovanej pomoci bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. Okrem toho novelou Občianskeho súdneho poriadku č. 353/2014 účinná od 01. 01. 2015 bola zavedená povinnosť vedľajšieho účastníka súčasne so vstupom do konania predložiť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa na konaní zúčastňuje. V tomto prípade vedľajší účastník túto povinnosť nesplnil, preto navrhovateľ žiadal, aby nepripustil súd jeho vstup do konania.

Odporca písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu 06. 05. 2015 vyslovil súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a rovnako sa pripojil k jeho písomnému vyjadreniu a žiadal

žalobu navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Súd vzhľadom na písomný súhlas odporcu vyzval navrhovateľa, aby súdu oznámil, či trvá na svojej námietke proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, navrhovateľ sa na výzvu súdu nevyjadril. Súd preto uznesením zo dňa 10. 11. 2015 zamietol námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Vedľajší účastník podal písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, poukázal na to, že na základe Zmluvy o revolvingu zo dňa 17. 09. 2010 bola odporcovi vyplatená peňažná čiastka 970,51 €. Bolo dojednané, že odporca má zaplatiť navrhovateľovi 36 mesačných splátok po 64,72 €, čo činí úrok s ročnou úrokovou sadzbou 80,02 %. Takto dojednaný úrok možno považovať za neprimeraný, pretože v rozhodnom období 9/2010 podľa štatistiky NBS bola priemerná výška úrokov spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami pre daný typ úveru len 15,47 % ročne. Dojednaný úrok takto prevyšuje o viac ako 517 % úroky poskytované bankami spotrebiteľom. Takto neprimerané vysoké úroky možno považovať za dojednané v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Rovnako podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, dojednaná odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Hoci v slovenskej právnej úprave nebola civilnoprávna úžera explicitne upravená, takéto dojednanie odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka. Jedná sa o neplatný právny úkon. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS ČR č. 21Cdo 1484/2004, podľa ktorého nie sú žiadne pochybnosti o tom, že neprimerane vysoké úroky dojednané pri peňažnej pôžičke sú vo všeobecnosti považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o plnenie, ktorého hodnota je k hodnote vzájomného plnenia v hrubom nepomere, a veriteľ pri tom zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú slabosť alebo rozrušenie dlžníka, je súčasne naplnená skutková podstata trestného činu úžery. Pokiaľ je konštatovaná neplatnosť úrokov v celom rozsahu, nie je možné takýto úrok modifikovať (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011). Obdobne bola vec posúdená aj rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co 151/2013 zo dňa 25. 09. 2013. Na základe uvedeného konštatovania vyplýva, že navrhovateľ poskytol peňažné prostriedky odporcovi na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy. Podľa karty klienta bola odporcovi poskytnutá suma 970,51 € a odporca doposiaľ zaplatil navrhovateľovi sumu 1.132,60 €. Z tohto dôvodu je potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Ďalej vedľajší účastník poukázal na skutočnosť, že RPMN v úverovej zmluve je vypočítaná v neprospech spotrebiteľa v nižšej výške ako je skutočná výška, t. j. 110,95 %. Tým bol odporca zo strany navrhovateľa zavádzaný o cene nákladov za poskytnutie úveru, pretože tento mu uviedol nepravdivý údaj o RPMN, čím došlo k porušeniu povinnosti v zmysle § 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Na základe takto uvedeného nesprávneho údaju spotrebiteľ nemá zabezpečený dostatok informácií na porovnanie ponúk od rôznych veriteľov na rovnaký druh spotrebiteľského úveru, čím nie je v plnej miere zachované jeho právo na informácie a na ochranu ekonomických záujmov. Uvedené potvrdzuje aj judikatúra Súdneho dvora EÚ. V zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010, zákonodarca nevidí rozdiel medzi tým, ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje údaj o RPMN a tým, ak spotrebiteľská zmluva síce obsahuje tento údaj, ale je nesprávny v neprospech spotrebiteľa. V oboch prípadoch je spotrebiteľská zmluva považovaná za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 Zákona č. 129/2010. Dodávateľ v rozpore so skutočnosťou uviedol, že výška RPMN je 15 %, hoci skutočne bola až 150 %. Takýto postup navrhovateľa je hrubo nečestný, odporujúci pravidlám dobrých mravov a obchádzajúci Zákon o ochrane spotrebiteľa. Výkon práva v rozpore s dobrými mravmi nepožíva ochranu na úrovni občianskeho ani obchodného práva s poukazom na § 3 Občianskeho zákonníka a § 265 Obchodného zákonníka. Ďalej vedľajší účastník poukázal na proces uzatvárania zmlúv o spotrebiteľskom revolvingovom úvere tak, ako vyplýval z dokazovania pred Okresným súdom Martin vo veci vedenej pod sp. zn. 10C 283/2010, kde bol vynesovaný rozsudok dňa 12. 12. 2012. Proces uzatvárania Zmluvy o revolvingu prebiehal aj v tejto veci tak, že odporca dňa 02. 09. 2010 vyplnil s obchodným zástupcom navrhovateľa len body 1 až 5 zmluvy označené ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a ďalšia časť zmluvy obsahujúca údaje o schválenom revolvingovom úvere bola dopísaná dodatočne dňa 17. 09. 2010, kedy podpísali predmetnú zmluvu oprávnení predstavitelia navrhovateľa. Následne navrhovateľ vystavil list označený ako schválenie úveru dlžníkovi. Tento obsahuje údaje o schválenom úvere, ktoré korešpondujú údajom v bode 6 zmluvy. Žiadosť o poskytnutie úveru a akceptácia tohto návrhu sa však líšia v údajoch RPMN za úver, v mesačnej splátke a celkovej výške úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Ďalej Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto je nevyhnutné, aby údaje vyplnené navrhovateľom o poskytnutí revolvingového úveru boli zhodné s písomným prejavom spotrebiteľa, ktorým navrhoval uzavretie spotrebiteľskej zmluvy. V súlade s

ustanovením § 44 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka potom písomný prejav navrhovateľa možno považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala zmeny. Zo strany spotrebiteľa však nebol urobený žiaden písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by spotrebiteľ uvedené zmeny akceptoval. Z tohto dôvodu nebola dodržaná písomná forma spotrebiteľskej zmluvy a zmluva nemohla byť platne uzavretá. Z týchto dôvodov vedľajší účastník navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat' navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi v celkovej sume 138,90 € na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po 61,41 € a 2x režijný paušál po 8,04 €.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 10. 11. 2015 a to v neprítomnosti účastníkov konania. Účastníci konania boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, navrhovateľ a jeho právny zástupca svoju neúčast' písomne ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Odporca svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o ospravedlnenie konania. Právny zástupca vedľajšieho účastníka svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Súd preto oboznámil návrh navrhovateľa a listinné doklady, zistil nasledujúci skutkový a právny stav veci.

Navrhovateľ a odporca uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere dňa 17. 09. 2010. Odporca v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 02. 09. 2010 žiadal o poskytnutie sumy 1.200,00 €, ktorú bude splácať v mesačných splátkach 36x po 68,12 € vždy do každého 21. dňa v mesiaci. Celkovo sa zaviazal uhradiť sumu 2.452,32 €. Predpokladaná RPMN bola 70 % ročne, ročná úroková sadzba bola 70 % ročne, priemerná RPMN za úver bola 47,39 %. Ďalšia žiadosť sa týkala revolvingu, ktorá však nebola predmetom tohto konania. Navrhovateľ uviedol údaje o schválení revolvingového úveru, v ktorom poskytol odporcovi úver 1.140,00 €, ktorý mal byť zaplatený v 36-tich mesačných splátkach po 64,72 €, splatné vždy do 21. dňa v mesiaci. Celkovo mal dlžník zaplatiť za úver spolu s úrokmi 2.329,92 €. Ročná úroková sadzba bola 70,02 %. RPMN za úver bol 69,20 %, priemerná RPMN za úver bola 47,39 %. V bode 7/ zmluvy bolo odkázané na ďalšiu úpravu obsahnutú v zmluvných dojednaniach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V bode 8/ účastníci uzavreli dohodu podľa § 269 ods.2 Obchodného zákonníka o poskytnutí služby, kde sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť po splnení podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok za odplatu vo výške 178,60 €, ako aj za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 108,24 € v prípade, že bude revolving poskytnutý. Podľa bodu 8.4, odplata za poskytnutie odkladu splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody. Účastníci sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka na poskytnutí schválenej výšky úveru oproti pohľadávke veriteľa na zaplatenie odplaty z dohody o poskytnutí služby ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi. Veriteľ zároveň vyhlásil, že uzavretie dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere.

Podľa Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere (čl. 7) bodu 3.1, celková výška úveru spolu s úrokmi je splatná v pravidelných splátkach vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára. RPMN je sadzba, ktorá vychádza z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a doby splácania. RPMN bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2, bod 2, ktoré je veriteľ povinný odoslať dlžníkovi spolu s údajmi o poskytnutom úvere. Podľa bodu 5.1, sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6/ Zmluvy o revolvingovom úvere. Úroky sú splatné v mesačných splátkach spolu s istinou podľa splátkového kalendára. Podľa bodu 13.1, v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úverov o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti sa všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti, stávajú okamžite splatné. Podľa bodu 14.1, v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania, t. j. 23,725 % ročne. Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 3 mesiace stali okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania. Podľa bodu 14.2, okrem zmluvnej pokuty je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania v súlade s predpismi občianskeho práva. Podľa bodu 14.6, dlžník prehlasuje, že zmluvné pokuty, ktoré mu môžu byť uložené v súlade so zmluvou, sú v plnom rozsahu primerané a bez akýchkoľvek pochybností zodpovedajú závažnosti porušenia, resp. nesplnenia povinnosti, na základe ktorého mu môžu byť uložené, že si je plne vedomý rizika vzniku týchto zmluvných pokút, ich výšky a dôvodov, pre ktoré mu môžu byť uložené, a že bol o existencii, právnych dôvodoch a rozsahu jednotlivých zmluvných pokút zo strany veriteľa pred uzavretím zmluvy riadne a osobitne poučený.

Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru, dlžníkovi boli uvedené údaje o schválenom úvere (čl. 8).

Podľa karty klienta (čl.9) bola odporcovi poskytnutá čiastka celkom 1.140,00 € a dňa 20. 09. 2010 mu bola vyplatená čiastka 970,51 €. Odporca podľa úverového účtu zaplatil celkovo 1.132,60 €. Odporca uhradil dojednanú výšku splátok do splátky splatnej 21. 07. 2011 po 64,72 € a následne do splátky splatnej 21. 03. 2012 uhradil splátku po 32,36 €. Následne splátky prestal uhrádzať.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka úč. do 31.12.2010, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Nemali by byť teda žiadne pochybnosti a navrhovateľ to ani nepopiera, že spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a odporcom ako spotrebiteľom jeho úverovej služby, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že sporný vzťah sa má posúdiť vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“). Hoci zmluva o úvere je upravená ako „absolútny obchod“ podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pri spotrebiteľskom vzťahu sa pri duálnej právnej úprave prednostne použijú predpisy občianskeho práva v súlade so zásadou ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Podľa ods. 2, návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Podľa ods. 2, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného do 30.6.2011, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa ods. 6, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov

sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Podľa ods. 8 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa ods. 9 neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 458 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa ods. 2 veta prvá, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa §101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. v znení z. č. 102/2014 Z.z. vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Táto norma má aj procesnú povahu a citované ustanovenie § 5b nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014 (čl. XIV).

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch účinného do 30.11.2011 (platné znenie v čase uzavretia zmluvy) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu

celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Podľa ods. 2 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129//2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch účinného do 30.11.2011 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi..

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129//2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch účinného do 30.11.2011 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že odporca požiadal dňa 02. 09. 2010 navrhovateľa o poskytnutie revolvingového úveru na pretlačenom formulári s názvom „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere.“ Odporca žiadal o poskytnutie čiastky 1.200,00 € a je zrejmé, že ďalšie údaje v žiadosti boli spísané na základe pokynov sprostredkovateľa - zástupcu navrhovateľa. V údajoch o schválenom revolvingovom úvere doplnené navrhovateľom dňa 17. 09. 2010 súd konštatuje, že nedošlo k schváleniu návrhu odporcu v súlade s jeho prejavom. Na základe posúdenia právnych úkonov v súlade s predpismi občianskeho práva sa potom takýto prejav navrhovateľa považuje za nový návrh. Súd sa stotožnil s vyjadrením vedľajšieho účastníka, že takýto nový návrh nebol písomne prijatý zo strany odporcu. Je pravdou, že v súlade s kartou klienta však odporca prijal poskytnuté finančné prostriedky a spočiatku postupoval v zmysle údajov o splátkach a ich splatnosti podľa návrhu navrhovateľa. V prípade spotrebiteľského úveru je však nevyhnutné dodržanie písomnej formy v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch, inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd na základe ďalšieho preskúmania zmluvy však konštatuje, že navrhovateľ v zmluve navrhoval ročný úrok vo výške 70,02 %, čo odporuje zákonnej úprave. Rovnako vedľajší účastník správne poukázal, že takto dojednaný úrok v podstatnej miere prevyšuje obvyklé úroky, a to aj s prihliadnutím na to, že pri nebankových subjektoch môže súd akceptovať i vyššie úroky, než aké poskytujú banky spotrebiteľom, avšak ani táto výška nemôže dosahovať úroveň, ktorú možno v bežných vzťahoch označiť za rozpor s dobrými mravmi. Ďalším preskúmaním zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok súd konštatuje, že v týchto boli stanovené ďalšie zmluvné podmienky bez toho, aby ich odporca ako spotrebiteľ mohol ovplyvniť, zmluvné podmienky vo VOP neboli podpísané spotrebiteľom a tým pádom nedošlo ani k písomnej forme dojednaní, ktorá sa vyžaduje napríklad pri rozhodcovskej doložke, dohode o zrážkach zo mzdy alebo zmluvnej pokute. Ďalej za neprijateľnú podmienku možno označiť aj dohodu o poskytnutí služby a to možnosť odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok s prihliadnutím na výšku odplaty, ktorá je rovnako v zmluve predformulovaná a zo zmluvy ani nie je zrejmé, či sa jedná o skutočný prejav vôle zo strany odporcu. Okrem toho je odplata za službu dojednaná bez ohľadu na to, či odporca uvedenú službu využije alebo nie. Takúto zmluvnú podmienku možno jednoznačne označiť za nevyváženú, neprimeranú a v súlade s predpismi občianskeho práva za neplatnú. Na základe takéhoto posúdenia zmluvy ako celku súd konštatuje, že zmluva spolu s dojednanou odplatom a ďalšími zmluvnými podmienkami, ktoré možno označiť za neprimerané, odporuje dobrým mravom podľa § 3 Občianskeho zákonníka a preto ju súd posudzuje ako zmluvu neplatnú v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľovi potom vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z prehľadu účtu súd konštatuje, že odporcovi bola reálne dňa 20. 09. 2010 vyplatená čiastka 970,51 €, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane odporcu. Odporca však na celom úverovom vzťahu zaplatil čiastku 1.132,60 € navrhovateľovi, preto súd konštatuje, že na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu nedošlo. Okrem toho súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že súd môže právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať, ak sa uplatnilo najneskôr do troch rokov (v tzv. objektívnej premlčacej lehote) od vzniku bezdôvodného obohatenia. Keďže k vyplateniu peňažnej čiastky došlo dňa 20. 09. 2010, lehota uplynula dňom 20. 09. 2013. Žaloba bola podaná na tunajšom súde dňa 29. 11. 2013, t. j. po uplynutí premlčacej lehoty. Na základe uvedených dôvodov súd považoval návrh navrhovateľa v celom rozsahu za nedôvodný a preto ho zamietol.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods.1 O. s. p., podľa ktorého patrí náhrada trov konania úspešnému účastníkovi. V tomto prípade bol úspešný odporca a vedľajší účastník na strane odporcu.

Súd konštatuje, že odporcovi trovy konania nevznikli, preto vyslovil, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov za právne zastúpenie v celkovej hodnote 138,90 € (za 2 úkony právnej pomoci a 2x režijný paušál). Súd preskúmal uplatnené trovy právneho zastúpenia a posúdil ich v súlade s ustanovením § 1 ods.3, § 9 ods.1, § 10 ods.1, 2, § 13a ods.1 písm. a/, písm. c/, § 16 ods.3 Vyhlášky č. 655/2004 a mal zato, že náhrada bola vyúčtovaná správne. Preto súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v celkovej čiastke 138,90 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).